

Samlad och sammanfattande rapport om resultaten av de kontroller som medlemsstaterna gjort på gemenskapsnivå enligt artikel 22 i rådets direktiv 95/53/EG ⁽¹⁾

(2002/C 77/07)

1. RÄTTSLIG GRUND

I artikel 22 i rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet ⁽²⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall utarbeta program med de nationella åtgärder som skall vidtas för att nå det i direktivet uppsatta målet. Dessa program skall ta hänsyn till särskilda förhållanden i medlemsstaterna, i synnerhet beträffande de kontroller som skall utföras regelbundet, och närmare ange kontrollens art och hur ofta den skall ske.

Före den 1 april varje år skall medlemsstaterna lämna alla relevanta uppgifter till kommissionen om genomförandet av de ovan nämnda programmen under föregående år, med närmare angivande av

- kriterierna som följts vid utarbetandet av dessa program,
- de utförda kontrollernas antal och art,
- resultaten av kontrollerna, särskilt de konstaterade överträdelsernas antal och art,
- åtgärder som vidtagits vid konstaterade överträdelser.

Kommissionen skall före den 1 oktober varje år lägga fram en allmän, sammanfattande rapport om resultaten av de kontroller som utförts på gemenskapsnivå, åtföljd av ett förslag till rekommendation om ett samordnat kontrollprogram för det följande året.

2. BAKGRUND

Syftet med artikel 22 i direktiv 95/53/EG är att man varje år skall få en övergripande bild av hur gemenskapslagstiftningen om foder efterlevs i medlemsstaterna.

På så sätt vill man säkerställa att den gemensamma marknaden fungerar väl och att gemenskapslagstiftningen tillämpas på ett enhetligt sätt. Med hjälp av de uppgifter som samlas in kan man dessutom upptäcka särskilda situationer eller kritiska områden av gemensamt intresse som eventuellt bör behandlas på ett samordnat sätt på gemenskapsnivå.

Hörnstenen i den inre marknaden är principen att efterlevnad säkerställs på ursprungsorten och därför behövs inte några

⁽¹⁾ Se kommissionens rekommendation 2002/214/EG (EGT L 70, 13.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ EGT L 265, 8.11.1995, s. 17.

systematiska kontroller på bestämmelseorten. Kontroller på bestämmelseorten är svårare och dyrare. Informationsutbyte om kontrollverksamheten är därför av grundläggande betydelse för uppbyggnaden av Europeiska unionen.

Kommissionen sammanfattar således kontrollverksamheten i medlemsstaterna under 2000 enligt de uppgifter som hittills har inkommit.

3. SAMMANFATTNING AV KONTROLLVERKSAMHETEN I MEDLEMSSTATERNA 2000

Alla medlemsstater lämnade in skriftliga redogörelser över de kontrollprogram som genomfördes 2000 för att säkerställa efterlevnaden av gemenskapslagstiftningen om foder.

En del länder lämnade emellertid in sina uppgifter först efter det att tidsfristen gått ut i april 2001 och några lämnade in endast preliminära uppgifter. Situationen har blivit betydligt bättre än vad den var 1999, det första året då artikel 22.2 i direktivet var i kraft, men är fortfarande inte tillfredsställande.

1. De flesta medlemsstaterna åskådliggjorde tydligt vilka kriterier de använt vid sammanställandet av kontrollprogrammen.

I sina rapporter tog de flesta medlemsstaterna upp information om kontrollsystemen och de planerade sin verksamhet på grundval av siffror avseende produktion, handel och konsumtion samt på resultaten av kontroller från tidigare år.

I vissa medlemsstater går det inte att lägga upp ett ingående, landsomfattande, årligt kontrollprogram på ett effektivt sätt på grund av regionala skillnader.

I allmänhet kan man dra den slutsatsen att ett kapitel med grundläggande statistiska uppgifter, om sådana är tillgängliga, gör det lättare att förstå den planerade verksamheten.

2. Uppgifter lämnades om de utförda inspektionernas antal och art. De flesta medlemsstaterna har ett dubbelt kontrollsystem.

— Rutinmässiga kontroller eller granskningar av verksamheten, särskilt vid inrättningar där bearbetningsförfarandena granskas med bestämda mellanrum på myndigheternas begäran enligt kriterier som inte alltid är klart angivna, men som ofta beror på produktionsvolymen.

— Särskilda kontroller inriktade på särskilda frågor som man på nationell nivå eller gemenskapsnivå konstaterat särskilt behöver uppmärksammas, såsom salmonella-smitta, användningen av fodertillsatser eller tungmetaller.

De båda kontrollerna inbegriper vanligtvis provtagning och test.

3. Avseende resultaten av kontrollerna innehåller rapporterna uppgifter om överträdelsernas antal och art. Ibland är det emellertid besvärligt att tolka uppgifterna, eftersom det är svårt att rapportera den relativa betydelsen av en försummelse.
4. De flesta medlemsstaterna har angett vilka åtgärder som vidtagits om överträdelser konstaterats. Andra uppgifter än antalet påföljder ges emellertid sällan, till exempel när det gäller genomförandet av korrigerande åtgärder på fältet.

4. SLUTSATSER

Rapporternas utformning är inte enhetlig och det är inte möjligt att utifrån den verksamhet som bedrivits dra några entydiga slutsatser om de områden där samordnad verksamhet behövs på gemenskapsnivå. Därför är det nödvändigt att utarbeta ett lämpligt rapporteringsformulär som kan antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 23 i direktiv 93/53/EG.

Under samtal i Ständiga kommittén kom man fram till att det är meningsfullt att rekommendera riktade inspektioner under 2002 på gemenskapsnivå på följande områden:

- Dioxiner i spårämnen och mineralfoder.
- Tungmetaller i spårämnen och mineralfoder.
- Mykotoxiner i fodertillsatser.
- Begränsningar i användningen av bearbetat djurprotein som skydd mot transmissibla spongiforma encefalopatier.

Införande av elektronisk tillståndsgivning för import av textil- och beklädnadsprodukter

(2002/C 77/08)

Genom rådets förordning (EG) nr 391/2001 av den 26 februari 2001 ⁽¹⁾ infördes en ny punkt 3 i artikel 11 i bilaga III till förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land. I den punkten fastställs följande: "När ett leverantörsland med gemenskapen har överenskommit administrativa förfaranden avseende elektronisk tillståndsgivning får de berörda uppgifterna sändas på elektronisk väg i stället för att en exportlicens i pappersform uppvisas."

Elektronisk tillståndsgivning är redan införd för vissa länder sedan den 1 november 2001 ⁽²⁾, den 1 januari 2002 ⁽³⁾ respektive den 1 februari 2002 ⁽⁴⁾. Efter det har kommissionen kommit överens om de nödvändiga förfarandena med Kambodja, Thailand, Malaysia och Ukraina. När det gäller dessa länder kommer medlemsstaternas tillståndsgivande myndigheter från och med den 1 april 2002 att kunna utfärda importlicenser utan att de motsvarande exportlicenserna i original behöver visas upp. Importlicenserna kommer därför att kunna utfärdas så snart de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har mottagit uppgifterna i elektronisk form från leverantörländerna och kommissionen har bekräftat att de mängder som begärts finns tillgängliga eller att den elektroniska licensen är giltig. De behöriga myndigheterna i de berörda tredje länder som är leverantörer får emellertid utfärda exportlicenser eller liknande dokument, inbegripet formella exportlicenser om de anser det lämpligt, för att underlätta transaktionerna för aktörerna.

För ytterligare upplysningar kan de ekonomiska aktörerna vända sig till de tillståndsgivande myndigheter i medlemsstaterna som anges på sidan 2 i EGT C 78 av den 18 mars 2000.

⁽¹⁾ EGT L 58, 28.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 308, 1.11.2001, s. 16 (Sri Lanka, Bosnien och Hercegovina, Koratien och Vietnam).

⁽³⁾ EGT C 374, 29.12.2001, s. 58 (Ryssland, Nepal, Taiwan, Macao och Filippinerna).

⁽⁴⁾ EGT C 29, 1.2.2002, s. 5 (Indien, Sydkorea och Laos).